

Vestergaard Eriksen (FU):

Med hensyn til forhøjelsen af grænsen for afgiftspligtig virksomhed fra 5.000 til 10.000 kr. havde jeg også gerne set, at grænsen var sat endnu højere, men jeg vil gerne spørge finansministeren, om der ikke var den mulighed, at man eventuelt kunne pristalsregulere dette beløb i fremtiden. Det ville dog give en bevægelse i den rigtige retning, efterhånden som pengene bliver mindre værd.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning vedrørende forhøjelsen af det, jeg vil kalde straffen for de mange mennesker, som afregner moms for sent. Det kan være af flere årsager; det kan være af pengemangel, det kan være af glemsomhed — det sidste er måske det, man mindst kan eftergive. Jeg finder, det er helt forkert, at folk skal betale så meget i strafrenter, morarenter, eller hvad det nu kaldes. Det er jo ikke alene inden for toldvæsenet, det kan forekomme, det kan også forekomme i andre sammenhænge. Jeg finder det usmageligt, at den danske stat pålægger befolkningen at udrede sådanne store beløb for en forglemelse eller en anden forseelse eller lignende. Jeg vil henstille, at man trækker denne bestemmelse om bøde helt ud eller i hvert fald beholder de nuværende beløb. Jeg kan ikke medvirke til, at de sættes op.

Med hensyn til afleveringsfristen er jeg fuldt ud enig med hr. Svend Andersen (Roskilde a.) i, at det er en farlig passus; den kan give visse problemer for den enkelte toldregistrerede, og det kan vel ikke være korrekt. Lad os også beholde den nuværende ordning.

Ophævelsen af tilskuddene til mælkeprodukter bortset fra konsummælksprodukter kan jeg tilslutte mig.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Må jeg først takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg har noteret mig, at der er et flertal i salen, der har tilsluttet sig hovedindholdet i lovforslaget. Herudover er der en række detaljer, som man kan drøfte.

Jeg har lidt svært ved at forstå hr. Heinesens argumentation — den blev også brugt fra hr. Poul Dams side — om det asociale i lovforslaget. Jeg forstår måske godt, at socialdemokratiet ikke vil stemme for lovforslaget, de stemte heller ikke for

skattenedsættelserne, men når man taler om det asociale i forslaget, som jo var et led i skattereformen, så gør jeg opmærksom på, at ophævelsen af tilskuddene som følge af lovforslaget betyder en merudgift pr. person her i landet, hvis man har et gennemsnitsforbrug af de varer, det drejer sig om, på imellem 40 og 45 kr., og for et pensionistægtepar vil skattelettelsen ligge på omkring 1.600-1.700 kr. om året. Jeg har altså lidt vanskeligt ved at forstå sammenhængen i den agitation, der føres imod disse forslag.

Det er klart, det havde da været meget rarere, hvis vi bare kunne gennemføre skattelettelser og ikke skulle foretage os andet, det havde jeg også helst set. Men jeg tror, hr. Heinesen er klar over, at som hele vores økonomiske og finanspolitiske situation er, så vil det ikke kunne lade sig gøre. Men vel, det kan man jo se forskelligt på. Jeg har den opfattelse, at befolkningen er bedre tjent med skattelettelserne af mange grunde, og at man derfor nok ville kunne acceptere, at der er visse andre ting, der må ændres. Det kan i hvert fald ikke forrykke den sociale balance. Hvis den forrykkes til nogen side, så bliver det i hvert fald til gunst for dem, der betragtes som værende på den side, hvor der er sociale hensyn, der skal tages.

Det spørgsmål har været rejst, om det var rimeligt med forhøjelsen fra de 5.000 kr. til de 10.000 kr. Fru Dagmar Andreassen var måske en lille smule betænkelig ved det ud fra konkurrencemæssige hensyn. Andre var inde på, om det nu også var nok at have beløbet fra 5.000 kr. til 10.000 kr. Forslaget bygger i og for sig alene på en ajourføring. Hvis de 5.000 kr. var rigtige i 1967, ja, så må man vel også sige, at de 10.000 kr. er rigtige i 1974.

Der er rejst den tanke fra hr. Vestergaard Eriksens side, om man ikke kunne pristalsregulere denne grænse. Jeg vil gerne sige, at det ville være meget uheldigt, hvis man på dette område gennemførte en pristalsregulering, hvorefter man hvert år skulle til at operere med nye brudte tal ved afgørelsen af, hvor mange der var forpligtet til at være med. Af administrative grunde vil jeg altså advare imod, at man netop på dette område går ind på en pristalsregulering.

De andre spørgsmål, som har været rejst,